

Poslanica Rimljanima

¹ Od Pavla, sluge Isusa Hrista, pozvanoga apostola izabranoga za jevanđelje Božije,

² Koje Bog naprijed obeæa preko proroka svojijeh u svetijem pismima

³ O sinu svojem, koji je po tijelu rođen od sjemena Davidova,

⁴ A posvjedoèen silno za sina Božijega Duhom svetinje po vaskrseniju iz mrtvijeh, Isusu Hristu Gospodu našem,

⁵ Preko kojega primismo blagodat i apostolstvo, da pokorimo sve neznabošce vjeri imena njegovoga;

⁶ Meðu kojima ste i vi pozvani Isusu Hristu,

⁷ Svima koji su u Rimu, ljubaznima Bogu, i pozvanima svetima: blagodat vam i mir od Boga oca našega i Gospoda Isusa Hrista.

⁸ Prvo dakle zahvaljujem Bogu svojem kroz Isusa Hrista za sve vas što se vjera vaša glasi po svemu svijetu.

⁹ Jer mi je svjedok Bog, kojemu služim duhom svojijem u jevanđelju sina njegova, da vas se opominjem bez prestanka,

¹⁰ Moleæi se svagda Bogu u molitvama svojijem da bi mi kad Božija volja pomogla da doðem k vama;

¹¹ Jer želim vidjeti vas, da vam dam kakav duhovni dar za vaše utvrðenje,

¹² To jest, da se s vama utješim vjerom opštom, i vašom i mojom.

¹³ Ali vam neæu zatajiti, braæo, da sam mnogo puta htio da vam doðem, pa bih zadržan doslije, da i meðu vama imam kakav plod, kao i meðu ostalijem neznabošcima.

¹⁴ Dužan sam i Grcima i divljacima, i mudrima i nerazumnima.

¹⁵ Zato, od moje strane, gotov sam i vama u Rimu propovjediti jevanðelje.

¹⁶ Jer se ne stidim jevanðelja Hristova; jer je sila Božija na spasenije svakome koji vjeruje, a najprije Jevrejinu i Grku.

¹⁷ Jer se u njemu javlja pravda Božija iz vjere u vjeru, kao što je napisano: pravednik æe od vjere živ biti.

¹⁸ Jer se otkriva gnjev Božij s neba na svaku bezbožnost i nepravdu ljudi koji drže istinu u nepravdi.

¹⁹ Jer što se može doznati za Boga poznato je njima: jer im je Bog javio;

²⁰ Jer što se na njemu ne može vidjeti, od postanja svijeta moglo se poznati i vidjeti na stvorenjima, i njegova vjeèna sila i božanstvo, da nemaju izgovora.

²¹ Jer kad poznaše Boga, ne proslaviše ga kao Boga niti mu zahvališe, nego zaludješe u svojijem mislima, i potamnje nerazumno srce njihovo.

²² Kad se graðahu mudri, poludješe,

²³ I pretvoriše slavu vjeènoga Boga u oblièje smrtnoga èovjeka i ptica i èetvoronožnijeh životinja i gadova.

²⁴ Zato ih predade Bog u željama njihovijeh srca u neèistotu, da se pogane tjelesa njihova

među njima samima;

²⁵ Koji pretvoriše istinu Božiju u laž, i veæma poštovaše i poslužiše tvar nego tvorca, koji je blagosloven vavijek. Amin.

²⁶ Zato ih predade Bog u sramne slasti; jer žene njihove pretvoriše putno upotrebljavanje u besputno.

²⁷ Tako i ljudi ostavivši putno upotrebljavanje ženskoga roda, raspališe se željom svojom jedan na drugoga, i ljudi s ljudima èinjahu sram, i platu koja trebaše za prijevaru njihovu primahu na sebi.

²⁸ I kao što ne marahu da poznadu Boga, zato ih Bog predade u pokvaren um da èine što ne valja,

²⁹ Da budu napunjeni svake nepravde, kurvarstva, zloæe, lakomstva, pakosti; puni zavisti, ubistva, svaðe, lukavstva, zloæudnosti;

³⁰ Šaptaèi, opadaèi, bogomrsci, siledžije, hvališe, ponositi, izmišljaèi zala, nepokorni roditeljima,

³¹ Nerazumni, nevjere, neljubavni, neprimirljivi, nemilostivi.

³² A neki i pravdu Božiju poznavši da koji to èine zaslužuju smrt, ne samo to èine, nego pristaju na to i onima koji èine.

2

¹ Zato se ne možeš izgovoriti, o èovjeèe koji god sudiš! jer kojijem sudom sudiš drugome, sebe osuðuješ; jer to èiniš sudeæi.

² A znamo da je sud Božij prav na one koji to èine.

³ Nego pomišljaš li, o èovjeèe koji sudiš onima koji to èine, i sam èiniš to! da æeš ti pobjeæi od suda Božijega?

⁴ Ili ne mariš za bogatstvo njegove dobrote i krotosti i trpljenja, ne znajuæi da te dobrotu Božija na pokajanje vodi?

⁵ Nego svojom drvenosti i nepokajanim srcem sabiraš sebi gnjev za dan gnjeva u koji æe se pokazati pravedni sud Boga,

⁶ Koji æe dati svakome po djelima njegovijem:

⁷ Onima dakle koji su trpljenjem djela dobroga tražili slavu i èast i neraspadljivost, život vjeèni;

⁸ A onima koji se uz prkos suprote istini a pokoravaju se nepravdi, nemilost i gnjev.

⁹ Nevolja i tuga na svaku dušu èovjeka koji èini zlo, a najprije Jevrejina i Grka;

¹⁰ A slava i èast i mir svakome koji èini dobro, a najprije Jevrejinu i Grku;

¹¹ Jer Bog ne gleda ko je ko.

¹² Jer koji bez zakona sagriješiše, bez zakona æe i izginuti; i koji u zakonu sagriješiše, po zakonu æe se osuditi

¹³ Jer pred Bogom nijesu pravedni oni koji slušaju zakon, nego æe se oni opravdati koji ga tvore;

¹⁴ Jer kad neznabošci ne imajuæi zakona sami od sebe èine što je po zakonu, oni zakona ne imajuæi sami su sebi zakon:

¹⁵ Oni dokazuju da je ono napisano u srcima njihovijem što se èini po zakonu, buduæi da im savjest svjedoèi, i misli meðu sobom tuže se ili pravdaju)

16 Na dan kad Bog uzasudi tajne ljudske po jevanđelju mojemu preko Isusa Hrista.

17 Gle, ti se zoveš Jevrejin, a oslanjaš se na zakon i hvališ se Bogom,

18 I poznaješ volju, i biraš što je bolje, jer si naučen od zakona;

19 I misliš da si vođ slijepima, vidjelo onima koji su u mraku,

20 Nakazatelj bezumnima, učitelj djeci, koji imaš ugled razuma i istine u zakonu.

21 Učeni dakle drugoga sebe ne uči;

22 Propovijedajuči da se ne krade, kradeš; govoreči: ne čini preljube, činiš preljubu; gadeči se na idole, kradeš svetinju;

23 Koji se hvališ zakonom, a prijestupom zakona sramotiš Boga.

24 Jer se ime Božije zbog vas huli u neznačajcima, kao što stoji napisano.

25 Obrezanje pomaže ako zakon držiš; ako li si prestupnik zakona, obrezanje je tvoje neobrezanje postalo.

26 Ako dakle neobrezanje pravdu zakona drži, zašto se ne bi njegovo neobrezanje za obrezanje uzelo?

27 I onaj koji je od roda neobrezan i izvršuje zakon, osudiće tebe koji si sa slovima i obrezanjem prestupnik zakona.

28 Jer ono nije Jevrejin koji je spolja Jevrejin, niti je ono obrezanje koje je spolja na tijelu;

29 Nego je ono Jevrejin koji je iznutra, i obrezanje srca duhom a ne slovima, to je obrezanje; kome je hvala ne od ljudi nego od Boga.

3

¹ Šta je dakle bolji Jevrejin od drugih ljudi? Ili šta pomaže obrezanje?

² Mnogo svakojako; prvo što su im povjerene riječi Božije.

³ A što neki ne vjerovali, šta je za to? Eda æ njihovo nevjerstvo vjeru Božiju ukinuti?

⁴ Bože saèuvaj! nego Bog neka bude istinit, a èovjek svaki laža, kao što stoji napisano: da se opravdaš u svojijem rijeèima, i da pobijediš kad ti stanu suditi.

⁵ Ako li nepravda naša Božiju pravdu podiže, šta æemo reæi? Eda li je Bog nepravedan kad se srdi? Po èovjeku govorim:

⁶ Bože saèuvaj! Jer kako bi mogao Bog suditi svijetu?

⁷ Jer ako istina Božija u mojoj laži veæa postane na slavu njegovu, zašto još i ja kao grješnik da budem osuđen?

⁸ Zašto dakle kao što vièu na nas, i kao što kažu neki da mi govorimo) da ne èinimo zla da dođe dobro? Njima æe sud biti pravedan.

⁹ Šta dakle? Jesmo li bolji od njih? Nipošto! Jer gore dokazasmo da su i Jevreji i Grci svi pod grijehom,

¹⁰ Kao što stoji napisano: ni jednoga nema pravedna;

¹¹ Ni jednoga nema razumna, i ni jednoga koji traži Boga;

¹² Svi se ukloniše i zajedno nevaljali postali: nema ga koji èini dobro, nema ni jednoga ciglog.

¹³ Njihovo je grlo grob otvoren, jezicima svo-

jima varaju, i jed je aspidin pod usnama njihovima.

¹⁴ Njihova su usta puna kletve i grèine.

¹⁵ Njihove su noge brze da proljevaju krv.

¹⁶ Na putovima je njihovima raskopavanje i nevolja;

¹⁷ I puta mirnoga ne poznaše.

¹⁸ Nema straha Božijega pred oèima njihovima.

¹⁹ A znamo da ono što zakon govori, govori onima koji su u zakonu, da se svaka usta zatisnu, i sav svijet da bude kriv Bogu;

²⁰ Jer se djelima zakona nijedno tijelo neæe opravdati pred njim; jer kroz zakon dolazi poznanje grijeha.

²¹ A sad se bez zakona javi pravda Božija, posvjedoèena od zakona i od proroka;

²² A pravda Božija vjerom Isusa Hrista u sve i na sve koji vjeruju; jer nema razlike.

²³ Jer svi sagriješiše i izgubili su slavu Božiju,

²⁴ I opravdaæe se zabadava blagodaæu njegovom, otkupom Isusa Hrista.

²⁵ Kojega postavi Bog oèišæenje vjerom u krvi njegovoj da pokaže svoju pravdu oproštenjem predašnjijeh grijeha;

²⁶ U podnošenju Božijemu, da pokaže pravdu svoju u sadašnje vrijeme da je on pravedan i da pravda onoga koji je od vjere Isusove.

²⁷ Gdje je dakle hvala? Proðe. Kakijem zakonom? je li zakonom djela? Ne, nego zakonom vjere.

²⁸ Mislimo dakle da æe se èovjek opravdati vjerom bez djela zakona.

²⁹ Ili je samo Jevrejski Bog, a ne i neznabožaèki? Da, i neznabožaèki.

³⁰ Jer je jedan Bog koji æe opravdati obrezanje iz vjere i neobrezanje vjerom.

³¹ Kvarimo li dakle zakon vjerom? Bože saèuvaj! nego ga još utvrđujemo.

4

¹ Šta æemo dakle reæi za Avraama, oca svojega, da je po tijelu našao?

² Jer ako se Avraam djelima opravda, ima hvalu, ali ne u Boga.

³ Jer šta govori pismo? Vjerova Avraam Bogu, i primi mu se u pravdu.

⁴ A onome koji radi ne broji se plata po milosti nego po dugu.

⁵ A onome koji ne radi a vjeruje onoga koji pravda bezbožnika, prima se vjera njegova u pravdu.

⁶ Kao što i David govori da je blago èovjeku kome Bog prima pravdu bez djela zakona:

⁷ Blago onima kojima se oprostiše bezakonja, i kojima se grijesi prikriše.

⁸ Blago èovjeku kome Gospod ne prima grijeha.

⁹ Ovo dakle blaženstvo ili je u obrezanju ili u neobrezanju? Jer govorimo da se Avraamu primi vjera u pravdu.

¹⁰ Kako mu se dakle primi? ili kad je bio u obrezanju ili neobrezanju? Ne u obrezanju nego u neobrezanju.

¹¹ I primi znak obrezanja kao peèat pravde vjere koju imaše u neobrezanju, da bi bio otac

sviju koji vjeruju u neobrezanju; da se i njima primi u pravdu;

¹² I da bi bio otac obrezanja ne samo onima koji su od obrezanja, nego i onima koji hode po stopama vjere koja bješe u neobrezanju oca našega Avraama.

¹³ Jer obeæanje Avraamu ili sjemenu njegovu da bude našljednik svijetu ne bi zakonom nego pravdom vjere.

¹⁴ Jer ako su našljednici oni koji su od zakona, propade vjera, i pokvari se obeæanje.

¹⁵ Jer zakon gradi gnjev; jer gdje nema zakona nema ni prijestupa.

¹⁶ Zato od vjere da bude po milosti da obeæanje tvrdo ostane svemu sjemenu, ne samo koje je od zakona nego i koje je od vjere Avraama, koji je otac svima nama,

¹⁷ Kao što stoji napisano: postavih te oca mnogijem narodima) pred Bogom kome vjerova, koji oživljuje mrtve, i zove ono što nije kao ono što jest:

¹⁸ On vjerova na nad kad se nije bilo nièemu nadati da æe on biti otac mnogijem narodima, kao što mu bješe reèeno: tako æe biti sjeme tvoje.

¹⁹ I ne oslabivši vjerom ne pogleda ni na svoje veæ umoreno tijelo, jer mu bješe negdje oko sto godina, ni na mrtvost Sarine materice.

²⁰ I za obeæanje Božije ne posumnja se nevjerovanjem, nego ojaèa u vjeri, i dade slavu Bogu.

²¹ I znadijaše jamaèno da što obeæa kadar je i uèiniti.

²² Zato se i primi njemu u pravdu.

²³ Ali nije pisano za njega jednoga samo da mu se primi,

²⁴ Nego i za nas, kojima æe se primiti ako vjerujemo onoga koji vaskrse Isusa Hrista Gospoda našega iz mrtvih,

²⁵ Koji se predade za grijehe naše, i ustade za opravdanje naše.

5

¹ Opravdavši se dakle vjerom, imamo mir s Bogom kroz Gospoda svojega Isusa Hrista,

² Kroz kojega i pristup nađosmo vjerom u ovu blagodat u kojoj stojimo, i hvalimo se nadanjem slave Božije.

³ Ne samo pak to, nego se hvalimo i nevoljama, znajuæi da nevolja trpljenje gradi;

⁴ A trpljenje iskustvo, a iskustvo nadanje;

⁵ A nadanje neæe se osramotiti, jer se ljubav Božija izli u srca naša Duhom svetijem koji je dat nama.

⁶ Jer Hristos još kad slabi bjesmo umrije u vrijeme svoje za bezbožnike.

⁷ Jer jedva ko umre za pravednika; za dobroga može biti da bi se ko usudio umrijeti.

⁸ Ali Bog pokazuje svoju ljubav k nama što Hristos još kad bijasmo grješnici umrije za nas.

⁹ Mnogo æemo dakle veæma biti kroza nj spaseni od gnjeva kad smo se sad opravdali krvlju njegovom.

¹⁰ Jer kad smo se pomirili s Bogom smræu sina njegova dok smo još bili neprijatelji, mnogo æemo se veæma spasti u životu njegovu kad smo se pomirili.

11 Ne samo pak to, nego se hvalimo i Bogom kroz Gospoda svojega Isusa Hrista, kroz kojega sad primismo pomirenje.

12 Zato kao što kroz jednoga èovjeka dođe na svijet grijeh, i kroz grijeh smrt, i tako smrt uđe u sve ljude, jer svi sagriješiše.

13 Jer grijeh bješe na svijetu do zakona; ali se grijeh ne primaše kad ne bješe zakona;

14 Nego carova smrt od Adama tja do Mojsija i nad onima koji nijesu sagriješili prestupivši kao Adam, koji je prilika onoga koji šæadijaše doæi.

15 Ali dar nije tako kao grijeh; jer kad kroz grijeh jednoga pomriješe mnogi, mnogo se veæa blagodat Božija i dar izli izobilno na mnoge blagodaæu jednoga èovjeka Isusa Hrista.

16 I dar nije kao grijeh jednoga: jer za grijeh jednoga bi osuđenje, a dar od mnogijeh grijehova opravdanje.

17 Jer kad za grijeh jednoga carova smrt kroz jednoga, koliko æe veæma oni koji primaju izobilje blagodati i dar pravde u životu carovati kroz jednoga Isusa Hrista!

18 Zato dakle kao što za grijeh jednoga dođe osuđenje na sve ljude, tako i pravdom jednoga dođe na sve ljude opravdanje života.

19 Jer kao što neposlušanjem jednoga èovjeka postaše mnogi grješni, tako æe i poslušanjem jednoga biti mnogi pravedni.

20 A zakon dođe uz to da se umnoži grijeh; jer gdje se umnoži grijeh ondje se još veæma umnoži blagodat,

21 Da kao što carova grijeh za smrt, tako i

blagodat da caruje pravdom za život vjeèni, kroz Isusa Hrista Gospoda našega.

6

¹ Šta æemo dakle reæi? Hoæemo li ostati u grijehu da se blagodat umnoži? Bože saèuvaj!

² Jer koji umrijesmo grijehu kako æemo još živjeti u njemu?

³ Ili ne znate da svi koji se krstismo u Isusa Hrista, u smrt njegovu krstismo se?

⁴ Tako se s njim pogrebosmo krštenjem u smrt da kao što usta Hristos iz mrtvih slavom oèinom, tako i mi u novom životu da hodimo.

⁵ Jer kad smo jednaki s njim jednakom smræu, biæemo i vaskrsenijem;

⁶ Znajuaèi ovo da se stari naš èovjek razape s njime, da bi se tijelo grješno pokvarilo, da više ne bismo služili grijehu.

⁷ Jer koji umrije oprost se od grijeha.

⁸ A ako umrijesmo s Hristom, vjerujemo da æemo i živjeti s njim,

⁹ Znajuaèi da Hristos usta iz mrtvih, veæ više ne umire; smrt više neæe obladati njime.

¹⁰ Jer što umrije, grijehu umrije jedanput; a što živi, Bogu živi.

¹¹ Tako i vi dakle držite sebe da ste mrtvi grijehu a živi Bogu u Hristu Isusu Gospodu našem.

¹² Da ne caruje dakle grijeh u vašemu smrtnom tijelu, da ga slušate u slastima njegovijem;

¹³ Niti dajite udova svojijeh grijehu za oružje nepravde; nego dajite sebe Bogu, kao koji ste živi iz mrtvih, i ude svoje Bogu za oružje pravde.

14 Jer grijeh neæe vama obladati, jer nijeste pod zakonom nego pod blagodaæu.

15 Šta dakle? Hoæemo li griješiti kad nijesmo pod zakonom nego pod blagodaæu? Bože saèuvaj!

16 Ne znate li da kome dajete sebe za sluge u poslušanje, sluge ste onoga koga slušate, ili grijeha za smrt, ili poslušanja za pravdu?

17 Hvala dakle Bogu što bivši robovi grijehu poslušaste od srca tu nauku kojoj se i predadoste.

18 Oprostivši se pak od grijeha postaste sluge pravdi.

19 Kao èovjek govorim, za slabost vašega tijela. Jer kao što dadoste ude svoje za robove neèistoti i bezakonju na bezakonje, tako sad dajite ude svoje za sluge pravdi na posveæenje.

20 Jer kad bijaste robovi grijehu, prosti bijaste od pravde.

21 Kakav dakle onda imadoste plod za koji se sad stidite? Jer je onoga kraj smrt.

22 A sad oprostivši se od grijeha, i postavši sluge Božije, imate plod svoj na posveæenje, a kraj život vjeèni.

23 Jer je plata za grijeh smrt, a dar Božij je život vjeèni u Hristu Isusu Gospodu našem.

7

1 Ili ne znate, braæo jer govorim onima koji znadu zakon da zakon vlada nad èovjekom dokle je živ?

² Jer je udata žena privezana zakonom za muža dokle god on živi; a ako li muž njezin umre, razdriješi se od zakona muževljega.

³ Zato dakle dok joj je muž živ biva preljuboèinica ako pođe za drugog muža; a ako joj umre muž prosta je od zakona da ne bude preljuboèinica ako pođe za drugoga.

⁴ Zato, braæo moja, i vi umrijeste zakonu tijelom Hristovijem, da budete drugoga, onoga što usta iz mrtvijenih, da plod donesemo Bogu.

⁵ Jer kad bijasmo u tijelu, bijahu slasti grje-hovne, koje zakon raðahu u udimu našima da se smrti plod donosi.

⁶ A sad umrvši izbavismo se od zakona koji nas dræaše, da sluæimo Bogu) u obnovljenju Duha a ne u starini slova.

⁷ Šta æemo dakle reæi? Je li zakon grijeh? Boæe saèuvaj! nego ja grijeha ne poznah osim kroz zakon; jer ne znadoh za æelju da zakon ne kaza: ne zaæeli.

⁸ A grijeh uze poèetak kroz zapovijest, i naèini u meni svaku æelju; jer je grijeh bez zakona mrtav.

⁹ A ja æivljah nekad bez zakona; a kad doðe zapovijest, onda grijeh oæivlje,

¹⁰ A ja umrijeh, i naðe se da mi zapovijest bi za smrt koja bješe data za æivot.

¹¹ Jer grijeh uzevši poèetak kroz zapovijest prevari me, i ubi me njome.

¹² Tako je dakle zakon svet i zapovijest sveta i pravedna i dobra.

¹³ Dobro li dakle bi meni smrt? Boæe saèuvaj! nego grijeh, da se pokaæe grijeh dobrom èineæi

mi smrt, da bude grijeh odviše grješan zapoviješæu.

¹⁴ Jer znamo da je zakon duhovan; a ja sam tjelesan, prodan pod grijeh:

¹⁵ Jer ne znam šta èinim, jer ne èinim ono šta hoæu, nego na što mrzim ono èinim.

¹⁶ Ako li ono èinim šta neæu, hvalim zakon da je dobar.

¹⁷ A ovo više ja ne èinim nego grijeh koji živi u meni.

¹⁸ Jer znam da dobro ne živi u meni, to jest u tijelu mojemu. Jer htjeti imam u sebi, ali uèiniti dobro ne nalazim.

¹⁹ Jer dobro šta hoæu ne èinim, nego zlo što neæu ono èinim.

²⁰ A kad èinim ono što neæu, veæ ja to ne èinim nego grijeh koji živi u meni.

²¹ Nalazim dakle zakon, kad hoæu dobro da èinim, da me na zlo nagoni.

²² Jer imam radost u zakonu Božijemu po unutrašnjemu èovjeku;

²³ Ali vidim drugi zakon u udima svojima, koji se suproti zakonu uma mojega, i zarobljava me zakonom grjehovnijem koji je u udima mojima.

²⁴ Ja nesreæni èovjek! Ko æe me izbaviti od tijela smrti ove?

²⁵ Zahvaljujem Bogu svojemu kroz Isusa Hrista Gospoda našega. Tako dakle ja sam umom svojijem služim zakonu Božijemu a tijelom zakonu grjehovnome.

8

¹ Nikakva dakle sad nema osuđenja onima koji

su u Hristu Isusu i ne hode po tijelu nego po Duhu.

² Jer zakon duha koji oživljava u Hristu Isusu, oprostio me je od zakona grijehovnoga i smrti.

³ Jer što zakonu bješe nemoguæe, jer bješe oslabljen tijelom, posla Bog sina svojega u oblièju tijela grijehovnoga, i za grijeh osudi grijeh u tijelu,

⁴ Da se pravda zakona ispuni u nama koji ne živimo po tijelu nego po duhu;

⁵ Jer koji su po tijelu tjelesno misle, a koji su po duhu duhovno misle.

⁶ Jer tjelesno mudrovanje smrt je, a duhovno mudrovanje život je i mir.

⁷ Jer tjelesno mudrovanje neprijateljstvo je Bogu, jer se ne pokorava zakonu Božijemu niti može.

⁸ A koji su u tijelu ne mogu Bogu ugoditi.

⁹ A vi nijeste u tijelu nego u duhu; jer Duh Božij u vama živi. A ako ko nema Duha Hristova, on nije njegov.

¹⁰ A ako je Hristos u vama, onda je tijelo mrtvo grijeha radi a Duh živ pravde radi.

¹¹ A ako li živi u vama Duh onoga koji je vaskrsao Isusa iz mrtvih, onaj koji je podigao Hrista iz mrtvih oživljeæe i vaša smrtna tjelesa Duhom svojim koji živi u vama.

¹² Tako dakle, braæo, nijesmo dužni tijelu da po tijelu živimo.

¹³ Jer ako živite po tijelu, pomrijeæete; ako li duhom poslove tjelesne morite, življeæete.

¹⁴ Jer koji se vladaju po duhu Božijemu oni su sinovi Božiji.

¹⁵ Jer ne primiste duha ropstva, opet da se

bojite; nego primiste Duha posinaèkoga, kojijem vièemo: Ava, oèe!

¹⁶ Ovaj Duh svjedoèi našem duhu da smo djeca Božija.

¹⁷ A kad smo djeca i našljednici smo: našljednici dakle Božiji, a sunašljednici Hristovi: jer s njim stradamo da se s njim i proslavimo.

¹⁸ Jer mislim da stradanja sadašnjega vremena nijesu ništa prema slavi koja æe nam se javiti.

¹⁹ Jer èekanje stvari èeka da se jave sinovi Božiji.

²⁰ Jer se tvar pokori propadljivosti ne od svoje volje nego za volju onoga koji je pokori) na nad,

²¹ Da æe se i sama tvar oprostiti od ropstva raspadljivosti na slobodu slave djece Božije.

²² Jer znamo da sva tvar uzdiše i tuži s nama dosad.

²³ A ne samo ona, nego i mi koji novinu duha imamo, i mi sami u sebi uzdišemo èekajuæi posinjenja i izbavljenja tijelu svojemu.

²⁴ Jer se nadom spasosmo. A nad koji se vidi nije nad; jer kad ko vidi što, kako æe mu se nadati?

²⁵ Ako li se nadamo onome što ne vidimo, èekamo s trpljenjem.

²⁶ A tako i Duh pomaže nam u našem slabostima: jer ne znamo za što æemo se moliti kao što treba, nego sam Duh moli se za nas uzdisanjem neiskazanim.

²⁷ A onaj što ispituje srca zna što je misao Duha, jer po volji Božijoj moli se za svete.

²⁸ A znamo da onima koji ljube Boga sve ide na dobro, koji su pozvani po namjerenju.

²⁹ Jer koje naprijed pozna one i odredi da budu jednaki oblièju sina njegova, da bi on bio prvorođeni među mnogom braæom.

³⁰ A koje odredi one i dozva; a koje dozva one i opravda; a koje opravda one i proslavi.

³¹ Šta æemo dakle reæi na ovo? Ako je Bog s nama, ko æe na nas?

³² Koji dakle svoga sina ne poštedje, nego ga predade za sve nas, kako dakle da nam s njim sve ne daruje?

³³ Ko æe optužiti izbrane Božije? Bog koji pravda?

³⁴ Ko æe osuditi? Hristos Isus, koji umrije, pa još i vaskrse, koji je s desne strane Bogu, i moli za nas?

³⁵ Ko æe nas rastaviti od ljubavi Božije? Nevolja li ili tuga? ili gonjenje? ili glad? ili golotinja? ili strah? ili maè? kao što stoji napisano:

³⁶ Za tebe nas ubijaju vas dan, drže nas kao ovce koje su za klanje.

³⁷ Ali u svemu ovome pobjeđujemo onoga radi koji nas je ljubio.

³⁸ Jer znam jamaèno da ni smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sile, ni sadašnje, ni buduæe,

³⁹ Ni visina, ni dubina, ni druga kakva tvar može nas razdvojiti od ljubavi Božije, koja je u Hristu Isusu Gospodu našem.

9

¹ Istinu govorim tako mi Hrista, ne lažem, to mi svjedoèi savjest moja Duhom svetijem:

² Da mi je vrlo žao i srce me moje boli bez prestanka;

³ Jer bih željeo da ja sam budem odlučèn od Hrista za braæu svoju koja su mi rod po tijelu,

⁴ Koja su Izrailjci, kojijeh je posinaštvo i slava, i zavjet i zakon, i bogomoljstvo, i obeæanja;

⁵ Kojijeh su i oci, i od kojijeh je Hristos po tijelu, koji je nad svima Bog blagosloven vavijek. Amin.

⁶ A nije moguæe da rijeè Božija proðe: jer nijesu svi Izrailjci koji su od Izrailja;

⁷ Niti su svi djeca koji su sjeme Avraamovo, nego u Isaku, reèe, nazvaæe ti se sjeme.

⁸ To jest, nijesu ono djeca Božija što su po tijelu djeca, nego djeca obeæanja primaju se za sjeme.

⁹ Jer je ovo rijeè obeæanja: u ovo vrijeme doæi æu i u Sare æe biti sin.

¹⁰ Ne samo pak ona nego i Reveka, kad zatrudnje od samoga Isaka oca našega.

¹¹ Jer još dok se djeca ne bijahu rodila, ni uèinila dobra ni zla, da ostane Božija naredba po izboru,

¹² Ne za djela, nego onoga radi koji poziva reèe joj se: veæi æe služiiti manjemu,

¹³ Kao što stoji napisano: Jakov mi omilje, a na Isava omrzoh.

¹⁴ Šta æemo dakle na to reæi? Eda li je nepravda u Boga? Bože saèuvaj!

¹⁵ Jer Mojsiju govori: koga æu pomilovati, pomilovaæu, i na koga æu se smilovati, smilovaæu se.

¹⁶ Tako dakle niti stoji do onoga koji hoæe, ni do onoga koji trèi, nego do Boga koji pomiluje.

¹⁷ Jer pismo govori Faraonu: za to te isto

podigoh da na tebi pokažem silu svoju, i da se razglasi ime moje po svoj zemlji.

¹⁸ Tako dakle koga hoæe miluje, a koga hoæe otvrdoglavi.

¹⁹ Reæi æeš mi: zašto nas još krivi? jer ko se može suprotiti volji njegovoj?

²⁰ A ko si ti, o èovjeèe! da protivno odgovaraš Bogu? Eda li ruketvorina govori majstoru svome: zašto si me tako naèinio?

²¹ Ili zar lonèar nema vlasti nad kalom da od jedne guke naèini jedan sud za èast a drugi za sramotu?

²² A kad šæaše Bog da pokaže gnjev svoj i da objavi silu svoju, podnese s velikijem trpljenjem sudove gnjeva koji su pripravljeni za pogibao.

²³ I da pokaže bogatstvo slave svoje na sudima milosti koje pripravi za slavu;

²⁴ Koje nas i dozva ne samo od Jevreja nego i od neznabožaca,

²⁵ Kao što i u Josiji govori: nazvaæu narod svojijem koji nije moj narod, i neljubaznicu ljubaznicom.

²⁶ I biæe na mjestu, gdje im se reèe: vi nijeste moj narod; tamo æe se nazvati sinovi Boga živoga.

²⁷ A Isaija vièe za Izrailja: ako bude broj sinova Izrailjevijeh kao pijesak morski, ostatak æe se spasti.

²⁸ Jer æe on izvršiti rijeè svoju, i naskoro æe izvršiti po pravdi, da, ispuniæe Gospod naskoro rijeè svoju na zemlji.

²⁹ I kao što proreèe Isaija: da nam nije Gospod Savaot ostavio sjemena, onda bismo bili kao

Sodom i Gonor.

³⁰ Šta æemo dakle reæi? Da neznabošci koji ne tražiše pravde dokuèiše pravdu, ali pravdu od vjere.

³¹ A Izrailj tražeæi zakon pravde ne dokuèi zakona pravde.

³² Zašto? Jer ne traži iz vjere nego iz djela zakona; jer se spotakoše na kamen spoticanja,

³³ Kao što stoji napisano: evo meæem u Sionu kamen spoticanja i stijenu sablazni; i koji ga god vjeruje neæe se postidjeti.

10

¹ Braæo! želja je mojega srca i molitva k Bogu za spasenije Izrailja.

² Jer im svjedoèim da imaju revnost za Boga, ali ne po razumu.

³ Jer ne poznajuæi pravde Božije i gledajuæi da svoju pravdu utvrde ne pokoravaju se pravdi Božijoj.

⁴ Jer je Hristos svršetak zakona: koji ga god vjeruje opravdan je.

⁵ Jer Mojsije piše za pravdu koja je od zakona: koji èovjek to èini življeæe u tom.

⁶ A pravda koja je od vjere ovako govori: da ne reèeš u srcu svojemu: ko æe iziæi na nebo? to jest da svede Hrista;

⁷ Ili: ko æe siæi u bezdan? to jest da izvede Hrista iz mrtvih.

⁸ Ali šta govori pismo? Blizu ti je rijeè u ustima tvojima i u srcu tvojemu, to jest rijeè vjere koju propovijedamo.

⁹ Jer ako priznaješ ustima svojima da je Isus Gospod, i vjeruješ u srcu svojemu da ga Bog podiže iz mrtvih, bićeš spasen.

¹⁰ Jer se srcem vjeruje za pravdu a ustima se priznaje za spasenje.

¹¹ Jer pismo govori: koji ga god vjeruje neće se postidjeti.

¹² Jer nema razlike među Jevrejinom i Grkom: jer je on Bog sviju, i bogat za sve koji ga prizivlju.

¹³ Jer koji god prizove ime Gospodnje spašće se.

¹⁴ Kako će dakle prizvati koga ne vjerovali? A kako će vjerovati koga ne čuše? A kako će čuti bez propovjednika?

¹⁵ A kako će propovijedati ako ne budu poslani? Kao što stoji napisano: kako su krasne noge onih koji donose glas za mir, koji donose glas za dobro!

¹⁶ Ali svi ne poslušali jevanđelja: jer Isaija govori: Gospode! ko vjerova našem propovijedanju?

¹⁷ Tako dakle vjera biva od propovijedanja, a propovijedanje riječju Božijom.

¹⁸ Nego velim: zar ne čuše? Još otide po svoj zemlji glas njihov, i po krajevima vasionoga svijeta riječi njihove.

¹⁹ Nego velim: zar ne razumje Izrailj? Prvi Mojsije govori: ja ću vas razdražiti, ne svojijem narodom, nerazumnijem narodom rasrdiću vas.

²⁰ A Isaija govori slobodno: nađoše me koji me ne traže; i javih se onima koji za me ne pitaju.

²¹ A k Izrailju govori: vas dan pružah ruke svoje k narodu koji ne da da mu se kaže i

odgovara nasuprot.

11

¹ Govorim dakle: eda li Bog odbaci narod svoj? Bože saèuvaj! Jer sam i ja Izrailjac od sjemena Avraamova od koljena Venijaminova.

² Ne odbaci Bog naroda svojega, koji naprijed pozna. Ili ne znate šta govori pismo za Iliju kako se tuži Bogu na Izrailja govoreæi:

³ Gospode! proroke tvoje pobiše i oltare tvoje raskopaše, a ja ostah jedan i traže dušu moju da je izvade.

⁴ A šta mu govori Božij odgovor? Ostavih sebi sedam hiljada ljudi koji ne prekloniše koljena pred Vaalom.

⁵ Tako dakle i u sadašnje vrijeme ostatak bi po izboru blagodat.

⁶ Ako li je po blagodat, onda nije od djela, jer blagodat veæ ne bi bila blagodat; ako li je od djela nije više blagodat, jer djelo veæ ne bi bilo djelo.

⁷ Šta dakle? Šta iskaše Izrailj ono ne dobi; a izbor dobi; ostali pak zaslijepiše.

⁸ Kao što je napisano: dade im Bog duha neosjetljivoga, oèi da ne vide, i uši da ne èuju do samoga današnjega dana.

⁹ I David govori: da bude trpeza njihova zamka i gvoždã, i sablazan i plata njima;

¹⁰ Da se njihove oèi zaslijepe da ne vide, i leđa njihova jednako da su pognuta.

11 Govorim dakle: eda li se spotakoše da padnu? Bože saèuvaj! Nego je njihova pogrješka spasenje neznabošcima, da bi se i oni razdražili.

12 A kad je pogrješka njihova bogatstvo svijetu i šteta njihova bogatstvo neznabošcima, akamoli da se ispune?

13 Jer vama govorim neznabošcima; jer, buduæi da sam ja apostol neznabožaca, hoæu da hvalim svoju službu;

14 Ne bih li kako razdražio svoj rod, i spasao koga od njih.

15 Jer kad je odmet njihov primirenje svijetu, šta bi bilo primljenje, osim život iz mrtvijenih?

16 Ako je kvasac svet, to je i tijesto; i ako je korijen svet, to su i grane.

17 Ako li se neke od grana odlomiše, i ti, koji si divlja maslina, pricijepio si se na njih, i postao si zajednièar u korijenu i u masti od masline;

18 Ne hvali se granama; ako li se pak hvališ, ne nosiš ti korijena nego korijen tebe.

19 A reæi æeš: odlomiše se grane da se ja pricijepim.

20 Dobro! nevjerstvom odlomiše se, a ti vjerom stojiš; ne ponosi se, nego se boj.

21 Jer kad Bog rođenijeh grana ne poštedje, da i tebe kako ne nepoštedi.

22 Gledaj dakle dobrotu i nepošteđenje Božije: nepošteđenje na onima što otpadoše, a na sebi dobrotu Božiju, ako ostaneš u dobroti; ako li pak ne, i ti æeš biti otsjeèen.

23 A i oni, ako ne ostanu u nevjerstvu, pricijepiæe se; jer ih je Bog kadar opet pricijepiti.

²⁴ Jer kad si ti otsjeèen od rođene divlje masline, i pricijepio se na nerođenu pitomu maslinu; akamoli ovi koji æe se pricijepiti na rođenu svoju maslinu!

²⁵ Jer vam, braæo, neæu zatajiti tajne ove da ne budete ponositi da šljepota Izrailju pade u dijel dokle ne uđe neznabožaca koliko treba.

²⁶ I tako æe se spasti sav Izrailj, kao što je napisano: doæi æe od Siona izbavitelj i odvratiaæ bezbožnost od Jakova.

²⁷ I ovo im je moj zavjet kad otmem njihove grijeha.

²⁸ Po jevanđelju dakle neprijatelji su vas radi; a po izboru ljubazni su otaca radi.

²⁹ Jer se Bog neæe raskajati za svoje darove i zvanje.

³⁰ Jer kao i vi što se nekad suproæaste Bogu a sad biste pomilovani njihovoga radi suproæenja,

³¹ Tako i oni sad ne htješe da vjeruju vašega radi pomilovanja da bi i oni bili pomilovani.

³² Jer Bog zatvori sve u nevjerstvo, da sve pomiluje.

³³ O dubino bogatstva i premudrosti i razuma Božijega! kako su neispitljivi njegovi sudovi i neistražljivi njegovi putovi!

³⁴ Jer ko pozna misao Gospodnju?

³⁵ Ili ko mu bi savjetnik? Ili ko mu naprijed dade što, da mu se vrati?

³⁶ Jer je od njega i kroz njega i u njemu sve. Njemu slava vavijek. Amin.

12

¹ Molim vas dakle, braæo, milosti Božije radi,

da date tjelesa svoja u žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu; to da bude vaše duhovno bogomoljstvo.

² I ne vladajte se prema ovome vijeku, nego se promijenite obnovljenjem uma svojega, da biste mogli kušati koje je dobra i ugodna i savršena volja Božija.

³ Jer kroz blagodat koja je meni data kažem svakome koji je među vama da ne mislite za sebe više nego što valja misliti; nego da mislite u smjernosti kao što je kome Bog udijelio mjeru vjere.

⁴ Jer kao u jednom tijelu što imamo mnoge ude a udi svi nemaju jedan posao,

⁵ Tako smo mnogi jedno tijelo u Hristu, a po sebi smo udi jedan drugome.

⁶ A imamo različite darove po blagodati koja nam je dana: ako proroštvo, neka bude po mjeri vjere;

⁷ Ako li službu, neka služi; ako je učitelj, neka uči;

⁸ Ako je tješitelj, neka tješi; koji daje neka daje prosto; koji upravlja neka se brine; koji čini milost neka čini s dobrom voljom.

⁹ Ljubav da ne bude lažna. Mrzeći na zlo držite se dobra.

¹⁰ Bratskom ljubavi budite jedan k drugome ljubazni. Čašću jedan drugoga većeg činite.

¹¹ Ne budite u poslu lijeni; budite ognjeni u duhu, služite Gospodu.

¹² Nadanjem veselite se, u nevolji trpite, u molitvi budite jednako.

¹³ Dijelite potrebe sa svetima; primajte rado

putnike.

¹⁴ Blagosiljajte one koji vas gone: blagosiljajte, a ne kunite.

¹⁵ Radujte se s radosnima, i plaèite s plaènima.

¹⁶ Budite jedne misli meðu sobom. Ne mislite o visokijem stvarima, nego se držite niskijeh. Ne mislite za sebe da ste mudri.

¹⁷ A nikome ne vraæajte zla za zlo; promišljajte o tom što je dobro pred svijem ljudima.

¹⁸ Ako je moguæe, koliko do vas stoji, imajte mir sa svijem ljudima.

¹⁹ Ne osveæujte se za sebe, ljubazni, nego podajte mjesto gnjevu, jer stoji napisano: moja je osveta, ja æu vratiti, govori Gospod.

²⁰ Ako je dakle gladan neprijatelj tvoj, nahrani ga; ako je æedan, napoj ga; jer èineæi to ugljevlje ognjeno skupljaš na glavu njegovu.

²¹ Ne daj se zlu nadvladati, nego nadvladaj zlo dobrom.

13

¹ Svaka duša da se pokorava vlastima koje vladaju; jer nema vlasti da nije od Boga, a što su vlasti, od Boga su postavljene.

² Tako koji se suproti vlasti suproti se naredbi Božijoj; a koji se suprote primiaæe grijeh na sebe.

³ Jer knezovi nijesu strah dobrijem djelima nego zlijem. Hoæeš li pak da se ne bojiš vlasti, èini dobro, i imaæeš hvalu od nje;

⁴ Jer je sluga Božij tebi za dobro. Ako li zlo èiniš, boj se; jer uzalud ne nosi maèa, jer je Božij sluga, osvetnik na gnjev onome koji zlo èini.

⁵ Tako se valja pokoravati ne samo od straha nego i po savjesti.

⁶ Jer zato i poreze dajete; jer su sluge Božije koje su za to isto postavljene.

⁷ Podajte dakle svakome šta ste dužni: kome dakle porezu, porezu; a kome carinu, carinu; a kome strah, strah; a kome èast, èast.

⁸ I ne budite nikome ništa dužni osim da ljubite jedan drugoga; jer koji ljubi drugoga zakon ispuni.

⁹ Jer ovo: ne èini preljube, ne ubij, ne ukradi, ne svjedoèi lažno, ne zaželi, i ako ima još kakva druga zapovijest, u ovoj se rijeèi izvršuje, to jest: ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe.

¹⁰ Ljubav ne èini zla bližnjemu; daklem je ljubav izvršenje zakona.

¹¹ I znajuæi ovo vrijeme da je veæ èas došao da ustanemo od sna; jer nam je sad bliže spasenje negoli kad vjerovasmo.

¹² Noæ proðe a dan se približi: da odbacimo dakle sva djela tamna, i da se obuèemo u oružje vidjela.

¹³ Da hodimo pošteno kao po danu: ne u žderanju i pijanstvu, ne u kurvarstvu i neèistoti, ne u svaðanju i zavisti;

¹⁴ Nego se obucite u Gospoda našega Isusa Hrista; i tijelu ne ugaðajte po željama.

14

¹ A slaboga u vjeri primajte lijepo, da se ne smeta savjest.

² Jer jedan vjeruje da smije svašta jesti, a koji je slab jede zelje.

³ Koji jede neka ne ukorava onoga koji ne jede; i koji ne jede neka ne osuđuje onoga koji jede; jer ga Bog primi.

⁴ Ko si ti koji sudiš tuđemu sluzi? On svojemu gospodaru stoji ili pada. Ali æe ustati; jer je Bog kadar podignuti ga.

⁵ Tako jedan razlikuje dan od dana, a drugi drži sve dane da su jednaki: svaki da bude uvjeren za svoju misao.

⁶ Koji razlikuje dane, Gospodu razlikuje; i koji ne razlikuje dana, Gospodu ne razlikuje. Koji jede, Gospodu jede: jer hvali Boga; i koji ne jede, Gospodu ne jede, i hvali Boga.

⁷ Jer nijedan od nas ne živi sebi, i nijedan ne umire sebi.

⁸ Jer ako živimo, Gospodu živimo; a ako umiremo, Gospodu umiremo. Ako dakle živimo, ako umiremo, Gospodnji smo.

⁹ Jer zato Hristos i umrije i vaskrse i oživlje da oblada i mrtvima i živima.

¹⁰ A ti zašto osuđuješ brata svojega? Ili ti zašto ukoravaš brata svojega? Jer æemo svi iziæi na sud pred Hrista.

¹¹ Jer je pisano: tako mi života, govori Gospod, pokloniæe mi se svako koljeno, i svaki jezik slaviæe Boga.

¹² Tako æe dakle svaki od nas dati Bogu odgovor za sebe.

¹³ Zato da ne osuđujemo više jedan drugoga, nego mjesto toga ovo gledajte da ne postavljate bratu spoticanja ili sablazni.

¹⁴ Znam i uvjeren sam u Hristu Isusu da ništa nije pogano po sebi, osim kad ko misli da je što

pogano, onome je pogano.

¹⁵ A ako je brat tvoj jela radi žalostan, veæ se ne vladaš po ljubavi: ne gubi jelom svojijem onoga za kojega Hristos umrije.

¹⁶ Gledajte dakle da se ne huli na vaše dobro.

¹⁷ Jer carstvo Božije nije jelo i piæe, nego pravda i mir i radost u Duhu svetome.

¹⁸ Jer koji ovijem služi Hristu ugodan je Bogu i mio ljudima.

¹⁹ Tako dakle da se staramo za mir i za ono èim vodimo na bolje jedan drugoga.

²⁰ Ne raskopavaj djela Božijega jela radi; jer je sve èisto; nego je pogano za èovjeka koji jede sa spoticanjem.

²¹ Dobro je ne jesti mesa, i vina ne piti, i ono ne èiniti na što se tvoj brat spotièe, ili oda šta gori postaje ili slabi.

²² Ti imaš vjeru? Imaj je sam u sebi pred Bogom. Blago onome koji ne osuđuje sebe za ono šta nađe za dobro.

²³ A koji se sumnja osuđen je ako jede, jer ne èini po vjeri: a šta god nije po vjeri grijeh je.

15

¹ Dužni smo dakle mi jaki slabosti slabijeh nositi, i ne sebi ugađati.

² I svaki od vas da ugađa bližnjemu na dobro za dobar ugled.

³ Jer i Hristos ne ugodi sebi, nego kao što je pisano: ruženja onijeh koji tebe ruže padoše na me.

⁴ Jer što se naprijed napisa za našu se nauku napisa, da trpljenjem i utjehom pisma nad imamo.

⁵ A Bog trpljenja i utjehe da vam da da složno mislite među sobom po Hristu Isusu,

⁶ Da jednodušno jednijem ustima slavite Boga i oca Gospoda našega Isusa Hrista.

⁷ Zato primajte jedan drugoga kao što i Hristos primi vas na slavu Božiju.

⁸ Ali kažem da je Isus Hristos bio sluga obrezanja istine radi Božije, da utvrdi obećanje ocevima,

⁹ A neznabošci po milosti da proslave Boga, kao što stoji napisano: zato æu te hvaliti među neznabošcima, Gospode, i pjevaæu ime tvoje.

¹⁰ I opet govori: veselite se neznabošci s narodom njegovijem.

¹¹ I opet: hvalite Gospoda svi neznabošci, i slavite ga svi narodi.

¹² I opet Isaija govori: biæe korijen Jesejev, i koji ustane da vlada nad neznabošcima u onoga æe se uzdati neznabošci.

¹³ A Bog nada da ispuni vas svake radosti i mira u vjeri, da imate izobilje u nadu silom Duha svetoga.

¹⁴ A ja sam i sam uvjeren za vas, braæo, da ste i vi sami puni blagodati, napunjeni svakoga razuma, da možete druge nauèiti.

¹⁵ Ali vam opet, braæo, slobodno pisah nekoliko da vam napomenem radi blagodati koja mi je dana od Boga,

¹⁶ Da budem sluga Isusa Hrista u neznabošcima, da služim jevanđelju Božijemu, da

budu neznabošci prinos povoljan i osveæen Duhom svetijem.

¹⁷ Imam dakle hvalu u Hristu Isusu kod Boga.

¹⁸ Jer ne smijem govoriti što koje Hristos ne uèini kroza me za poslušanje neznabožaca rijeèju i djelom,

¹⁹ U sili znaka i èudesesa silom Duha Božijega; tako da od Jerusalima i naokolo tja do Ilirika napunih jevanðeljem Hristovijem.

²⁰ I tako se potrudih da propovjedim jevanðelje ne gdje se spominjaše Hristos, da na tuðoj zakopini ne zidam;

²¹ Nego kao što je pisano: kojima se ne javi za njega, vidjeæe; i koji ne èuše razumjeæe.

²² To me i zadržãa mnogo puta da ne doðem k vama.

²³ A sad više ne imajuæi mjesta u ovijem zemljama, a imajuæi želju od mnogo godina da doðem k vama,

²⁴ Ako poðem u Španjolsku, doæi æu vam; jer se nadam da æu tuda proæi i vas vidjeti, i vi æete me otpratiti onamo kad se najprije nekoliko nasitim vas.

²⁵ A sad idem u Jerusalim služeæi svetima.

²⁶ Jer Maæedonija i Ahaja uèiniše dragovoljno neku porezu za siromahe svete koji žive u Jerusalimu.

²⁷ Oni uèiniše dragovoljno, a i dužni su im; jer kad neznabošci dobiše dijel u njihovijem duhovnijem imanjima, dužni su i oni njima u tjelesnima poslužiti.

²⁸ Kad ovo dakle svršim, i ovaj im plod za-peèatim, poæi æu preko vas u Španjolsku.

²⁹ A znam da kad dođem k vama, doæi æu s obilnijem blagoslovom jevanđelja Hristova.

³⁰ Ali vas molim, braæo, zaradi Gospoda našega Isusa Hrista, i zaradi ljubavi Duha, pomozite mi u molitvama za me k Bogu;

³¹ Da se izbavim od onijeh koji se protive u Judeji, i da služba moja za Jerusalem bude po volji svetima;

³² Da s radošæu dođem k vama, s voljom Božijom, i da se razveselim s vama.

³³ A Bog mira sa svima vama. Amin.

16

¹ Preporuèujem vam pak Fivu sestru našu, koja je sluškinja kod crkve u Kenhreji,

² Da je primite u Gospodu kao što prilikuje svetima, i da joj budete u pomoæi u svakoj stvari koju od vas zatreba; jer je ona mnogima pomogla, i samome meni.

³ Pozdravite Priskilu i Akilu, pomoænike moje u Hristu Isusu,

⁴ Koji za dušu moju svoje vratove položiše, kojima ne ja jedan zahvaljujem, nego i sve crkve neznabožaèke, i domašnju crkvu njihovu.

⁵ Pozdravite Epeneta, meni ljubaznoga, koji je novina iz Ahaje u Hrista.

⁶ Pozdravite Mariju, koja se mnogo trudila za nas.

⁷ Pozdravite Andronika i Juniju, rodbinu moju, i moje drugare u sužanjstvu, koji su znameniti meðu apostolima, koji i prije mene vjerovaše Hrista.

8 Pozdravite Amplija, meni ljubaznoga u Gospodu.

9 Pozdravite Urbana, pomoænika našega u Hristu, i Stahija, meni ljubaznoga.

10 Pozdravite Apelija, okušanoga u Hristu. Pozdravite domaæe Aristovulove.

11 Pozdravite Irodijona, roðaka mojega. Pozdravite domaæe Narkisove, koji su u Gospodu.

12 Pozdravite Trifenu i Trifosu, koje se trude u Gospodu. Pozdravite Persidu ljubaznu, koja se mnogo trudila u Gospodu.

13 Pozdravite Rufa izbranoga u Gospodu, i mater njegovu i moju.

14 Pozdravite Asinkrita, Flegonta, Erma, Patrova, Ermija, i braæu koja su s njima.

15 Pozdravite Filologa i Juliju, Nireja i sestru njegovu, i Olimpana, i sve svete koji su s njima.

16 Pozdravite jedan drugoga cjelivom svetijem. Pozdravljaju vas sve crkve Hristove.

17 Molim vas pak, braæo, èuvajte se od onijeh koji èine raspre i razdore na štetu nauke koju vi nauèiste, i uklonite se od njih;

18 Jer takovi ne služe Gospodu našem Isusu Hristu nego svojemu trbuhu, i blagijem rijeèima i blagoslovima prelašæuju srca bezazlenijeh.

19 Jer vaše slušanje razglasi se svuda. I radujem se za vas; ali hoæu da ste vi mudri na dobro a prosti na zlo.

20 A Bog mira da satre sotonu pod noge vaše skoro. Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista s vama. Amin.

21 Pozdravlja vas Timotije, pomoænik moj, i Lukije i Jason i Sosipatar, roðaci moji.

²² Pozdravljam vas i ja Tertije, koji napisah ovu poslanicu u Gospodu.

²³ Pozdravlja vas Gaj, domaæin moj i cijele crkve. Pozdravlja vas Erast, haznadar gradski, i brat Kvart.

²⁴ Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista sa svima vama. Amin.

²⁵ A onome koji vas može utvrditi po jevanđelju mojemu i propovijedanju Isusa Hrista, po otkrivenju tajne koja je bila sakrivena od postanja svijeta,

²⁶ A sad se javila i obznanila kroz pisma proroèka, po zapovijesti vjeènoga Boga, za poslušanje vjere meðu svima neznabošcima,

²⁷ Jedinome premudrome Bogu, kroz Isusa Hrista, slava vavijek. Amin.

Sveta Biblija
The Holy Bible in Serbian (Latin alphabet),
translated by Vuk Karadžić and Đura Daničić

Public Domain

Language: srpski jezik (Serbian)

Translation by: Vuk Karadžić, Đura Daničić

Vuk Karadžić translated the New Testament of the Bible in Serbian, publishing it in Vienna in 1847. Đura Daničić assisted Karadžić in that work, and later added an Old Testament translation, published in Belgrade in 1865. This copy was brought to you by eBible.org.

2018-11-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 13 Dec 2023

b8f62a27-62f9-583b-a831-9166bce7ae27